

6.2.δ Ανώμαλα Ουσιαστικά

α) Άκλιτα

Αυτά δεν αλλάζουν ποτέ! Διατηρούν σε όλες τις πτώσεις την ίδια κατάληξη. Πρόκειται κυρίως για λέξεις που προέρχονται από άλλες γλώσσες. Π.χ. το Κιλκίς, η πλαζ, η σαρ, το ρεκόρ, το καλοριφέρ, το μετρό, το ραντεβού κ.ά.

β) Διπλόκλιτα – Ουσιαστικά με αλλαγή γένους στον πληθυντικό

Αυτά αλλάζουν γένος στον πληθυντικό αριθμό ακολουθώντας έτσι δυο κλίσεις.

ο βράχος → οι βράχοι και τα βράχια

ο δεσμός → οι δεσμοί και τα δεσμά

ο καπνός → οι καπνοί και τα καπνά

ο λαιμός → οι λαιμοί και τα λαιμά

ο λόγος → οι λόγοι και τα λόγια

ο πλούτος → τα πλούτη

ο χρόνος → οι χρόνοι και τα χρόνια

η νιότη → τα νιάτα κ.ά.

Τύποι από τα αρχαία ελληνικά

Ορισμένοι τύποι της αρχαίας ελληνικής διατηρούνται και σήμερα σε μερικές στερεότυπες εκφράσεις:

Δόξα **τω Θεώ**, είμαι καλά.

Η **εν λόγω** κυρία είναι πασίγνωστη για τη φλυαρία της.

Είναι υφυπουργός **παρά τω πρωθυπουργώ**.

Αυτό έγινε **εν απουσία μου** και, εν συνεχεία, εξακολούθησε η ίδια κατάσταση.

Πρέπει να έρθεις **πάση θυσία**. **Εν ανάγκη** πάρε ταξί.

Μου είπε **επί λέξει**: «Η εργασία σου είναι άριστη».

Αυτό δεν έγινε **ευ γνώσει μου**.

Εν πάση περιπτώσει, φέρε μου ό,τι βρεις.

Εντάξει, θα πάω.

Εντέλει φτάσαμε στον προορισμό μας.

Πράγματι, περάσαμε απίθανα.